

V Praze, 29. 7. 2020
Č. j.: MSMT – 26077/2020 - 4
Počet stran: 10

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“), jako věcně příslušný orgán a povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodlo dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a odst. 1 a § 11 odst. 2 písm. a) InfZ o žádosti právnické osoby s názvem Kverulant. org o. p. s., IČO: 289 25 165, sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10 (dále jen „žadatel“), ze dne 15. 6. 2020, evidované pod č. j. MSMT – 26077/2020 - 1, o poskytnutí informací:

„Dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím tímto žádáme MŠMT, (dále jen „povinný“) o sdělení následující informací týkající dotací v programech státní podpory práce s dětmi a mládeží pro nestátní neziskové organizace. Povinný v lednu 2020 publikoval informaci, že k podpoře v programech 1 - 4 je navrženo 95 projektů v celkové částce 243 596 276 Kč. V této souvislosti žádáme o následující informace:

- 1. Kdo získal nebo získá za rok 2020 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam a příslušnou částku.*
- 2. Žádáme kopii všech grantových žádostí, které byly v roce 2020 úspěšné.*
- 3. Žádáme kopii všech kladných rozhodnutí o přidělení dotace v roce 2020.*
- 4. Kdo rozhoduje o udělení dotace, tedy kdo je jmenovitě v komisi? Kdo tuto komisi vybírá.*
- 5. Podle jakého klíče bylo provedeno rozdělení do čtyř skupin pro rok 2020?*
- 6. Kdo a jak toto rozdělení pro rok 2020 provedl?*
- 7. Jaká jsou kritéria hodnocení pro jednotlivé skupiny?*
- 8. Kdo získal za rok 2019 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.*
- 9. Kdo získal za rok 2018 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.*

10. Kdo získal za rok 2017 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.

11. Kdo získal za rok 2016 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.“

takto:

- I. **Žádost žadatele se v bodě 2) dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) InfZ odmítá.**
- II. **Žádost žadatele se v bodě 4) dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a odst. 1 InfZ odmítá.**

Odůvodnění:

- [1] Dne 15. 6. 2020 ministerstvo obdrželo žádost žadatele dle InfZ, kterou se dožadoval poskytnutí výše uvedených informací.
- [2] InfZ slouží jako nástroj veřejnosti ke kontrole veřejné správy. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012 – 14, uvedl: „Právo na informace, a jemu odpovídající povinnost orgánu veřejné moci, je jedním z klíčových prvků vztahu mezi státem a jednotlivcem; jeho smyslem je participace občanské společnosti na správě věcí veřejných. Protože se poskytované informace vztahují k fungování veřejné moci, ta je podrobována veřejné kontrole a případné kritice (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10).“. Zároveň však existují případy, kdy žadatelé nemají na poskytnutí informací právní nárok a povinný subjekt jim nemusí nebo nesmí informace poskytnout. Tak je tomu z důvodů níže uvedených i v případě některých informací požadovaných žadatelem.
- [3] Dle § 11 odst. 2 písm. a) InfZ platí: „Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí...“.

- [4] Dle § 15 odst. 1 InfZ platí: „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“.
- [5] Ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) InfZ tudíž ukládá povinnému subjektu odmítnout žádost o poskytnutí informace v případě kumulativního splnění třech podmínek.
- [6] První podmínkou vylučující aplikaci tohoto omezení je to, že daná informace vznikla bez použití veřejných prostředků. Pojem veřejné prostředky není v InfZ legálně definován, tradičně se však vychází z jeho vymezení v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů. Vztah mezi vynaložením veřejných prostředků a vznikem dané informace musí být bezprostřední, jinak řečeno, je třeba, aby informace vznikla přímo v důsledku použití veřejných prostředků (resp. aby tyto prostředky byly vynaloženy za účelem jejího vzniku). Nepostačí tedy jakákoliv, byť jen volná souvislost mezi veřejnými prostředky a existencí požadované informace u povinného subjektu. Skutečnost, že komentované ustanovení má na mysli úzkou souvislost mezi vznikem informace a vynaložením veřejných prostředků, potvrzuje i judikatura (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 101/2011 - 108). Druhou podmínkou vylučující aplikaci komentovaného ustanovení je, že třetí osoba nemá zákonnou povinnost předmětnou informaci povinnému subjektu předat. Třetí kumulativní podmínkou pak je, že osoba neudělila s poskytnutím informace podle InfZ souhlas.
- [7] V případě požadavku na poskytnutí „*všech grantových žádostí, které byly v roce 2020 úspěšné*“, se žadatel domáhá dokumentů, které se vztahují ke správnímu řízení o poskytnutí dotace dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
- [8] Tyto dokumenty byly vytvořeny třetí osobou (žadatelem o dotaci, resp. příjemcem dotace) a následně byly předány ministerstvu. Lze konstatovat, že tyto dokumenty vznikly bez použití veřejných prostředků. Zároveň žádný právní předpis nestanoví povinnost třetí osobě tyto dokumenty ministerstvu předložit. Jelikož dále

ministerstvo neobdrželo souhlas s poskytnutím těchto dokumentů dle InfZ veřejnosti, lze uzavřít, že v případě výše uvedených požadavků byly naplněny všechny předpoklady pro aplikaci § 11 odst. 2 písm. a) InfZ.

- [9] Dotační řízení navíc představuje správní řízení ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Jednou ze základních zásad správního řízení je jeho neveřejnost. Právo nahlížet do spisu ve správním řízení mají pouze účastníci řízení a jejich zástupci (§ 38 odst. 1 správního řádu). Jiné osoby mají přístup ke spisu značně omezený. Správní orgán může totiž těmto jiným osobám umožnit do spisu nahlédnout pouze na základě žádosti, v níž tyto osoby prokážou svůj právní zájem nebo vážný důvod k nahlédnutí do spisu. Současně tím nesmí být dotčeno právo některého z účastníků, dalších dotčených osob anebo veřejný zájem (§ 38 odst. 2 správního řádu). K umožnění nahlédnout do spisu správního řízení nepostačuje, aby tzv. jiné osoby pouze tvrdily, že jim svědčí právní zájem nebo vážný důvod, ale tyto skutečnosti musí správnímu orgánu také prokázat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 81/2010 ze dne 29. července 2011 či rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 17/2010 ze dne 22. července 2010). Žadatel se domáhá informací prostřednictvím žádosti o informace dle InfZ a v ní právní zájem na znalosti dotčených informací ani netvrdí.
- [10] Dle § 8a odst. 1 InfZ platí: *„Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“*
- [11] Dle § 8a odst. 2 InfZ platí: *„Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“*
- [12] Osobními údaji se dle čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), rozumí *„veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo*

identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby...“.

- [13] Dle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod platí: *„Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.“.*
- [14] Dle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod platí: *„Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.“.*
- [15] Dle čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod platí: *„Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.“.*
- [16] Dle § 81 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, platí: *„Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.“.*
- [17] O poskytnutí dotace rozhoduje ministerstvo. Komise slouží jako pomocné odborné orgány vytvořené *ad hoc* ministrem nebo náměstkem příslušné sekce. Tyto komise nejsou upraveny právními předpisy a nerozhodovaly závazně o právech či povinnostech žadatelů. S ohledem na postavení komisí nelze na její jednotlivé členy nahlížet jako na veřejně činné osoby, funkcionáře nebo zaměstnance veřejné správy. Na podporu tohoto závěru lze uvést, že podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2012, č. j. 6 A 146/2012-103, není důvod pohlížet jako na veřejně činné osoby, funkcionáře či zaměstnance veřejné správy ani na členy rozkladové komise, jelikož ti o rozkladech závazně nerozhodují (o rozkladech rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu). Přitom rozkladová komise je orgánem, jehož činnost je zakotvena v zákoně (v § 152 odst. 3 správního řádu). Tím spíše pak není možné pohlížet jako na veřejně činné osoby, funkcionáře nebo zaměstnance veřejné správy na členy hodnoticích komisí, které byly vytvořeny *ad hoc* ministrem nebo náměstkem příslušné sekce jako pomocné orgány ministerstva. Vzhledem k výše uvedenému členové hodnoticích komisí

nespadají do výčtu osob uvedených v § 8a odst. 2 InfZ, o nichž by ministerstvo zpravidla muselo poskytnout osobní údaje vypovídající o veřejné nebo úřední činnosti nebo o funkčním nebo pracovním zařazení.

- [18] I tak v daném případě dochází ke střetu práva žadatele na informace a práva žádostí dotčených osob na ochranu soukromí (do níž spadá i ochrana osobních údajů), což jsou práva chráněná Listinou základních práv a svobod. Jedno může ustoupit druhému teprve na základě jejich poměrování v konkrétním případě. Ústavní soud totiž v nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, uvedl: *„Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu. [...] Při střetu základních práv nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní právní úpravu - tj. v posuzovaném případě osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví - musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha. [...] Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv.“*
- [19] Správní soudy v případě střetu práva na informace s právem na ochranu soukromí a osobních údajů zpravidla využívají testu proporcionality; Nejvyšší správní soud jej využil např. v rozsudcích č.j. 4 As 50/2012-71, 8 As 12/2015-46, 2 As 196/2014-28 nebo 1 As 78/2014-41. Test proporcionality se skládá ze tří kroků: *„V prvním kroku je zvažováno kritérium vhodnosti (zda institut omezující určité základní právo umožňuje dosáhnout stanovený cíl), ve druhém kroku kritérium potřebnosti (zda by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními nedotýkajícími se základních práv a svobod), ve třetím kroku kritérium proporcionality v užším smyslu (porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv, což spočívá ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů).“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, č. j. 5 As 57/2010 - 82).

- [20] V případě střetu práva na informace s jiným základním právem na základě žádosti o informace je zpravidla stěžejní třetí krok testu proporcionality (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2018, č.j. 5 A 40/2015 - 68.). Zároveň platí, že na poměrování základních práv správními orgány jsou kladeny méně přísné požadavky. V jejich případě „*postačuje elementární a bezformální úvaha, splňující pouze požadavky srozumitelnosti a přezkoumatelnosti*“ (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3208/16).
- [21] Vzhledem k výše uvedenému je na místě přistoupit k poměrování práv (práva na ochranu soukromí a osobních údajů, jež je základním lidským právem chráněným v samotném prvním oddíle hlavy druhé Listiny základních práv a svobod, konkrétně v čl. 10 odst. 3, a práva na informace, které je v systematice Listiny základních práv a svobod zařazeno v oddíle druhém hlavy druhé, jakožto právo politické, přičemž čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod stanoví korektiv, že právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti) pomocí testu proporcionality, v jehož rámci se přihlédně k individuálním zájmům žadatele a k obecnému zájmu na kontrole činnosti ministerstva.
- [22] V kroku vhodnosti, který je prvním krokem testu proporcionality, ministerstvo zjistilo, že v případě poskytnutí seznamu členů komisí (resp. jejich jmen a příjmení) by bylo naplněno politické právo žadatele na informace, tudíž by došlo k dosažení sledovaného cíle.
- [23] Ve druhém kroku testu proporcionality (v kroku potřebnosti) ministerstvo došlo k tomu, že ve stejné ani obdobné míře sledovaného cíle žadatel nedosáhne jiným způsobem, který by byl k právu na soukromí a ochranu osobních údajů šetrnější, jelikož požadovány jsou osobní údaje členů komise, které se nikde nezveřejňují.
- [24] Ministerstvo tedy přistoupilo ke třetímu kroku testu proporcionality, v rámci něhož se podrobněji posuzovalo, které ze základních práv je nutné v daném případě s ohledem na jeho závažnost upřednostnit.

- [25] Významným faktorem je v tomto směru intenzita zájmu žadatele na znalosti informace. V žádosti o informace však žadatel neuvedl, z jakých důvodů o informace žádá. Jelikož zdůvodnění žádosti o informace současně nepatří mezi povinnou náležitost žádosti, nebyly splněny předpoklady pro to, aby ministerstvo žadatele vyzývalo k jejímu doplnění. Přesto „*Skutečnost, že důvod žádosti není její povinnou náležitostí, není v rozporu s tím, že při provádění testu proporcionality je třeba přihlídnout k tomu, že žalobce neuvedl důvod, pro který informaci žádá (viz rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2018, čj. 4 As 330/2018 – 57, bod 33, dále srov. náleze ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1200/16, bod 36, v němž Ústavní soud nevytkl povinnému subjektu, že nevyzval žadatele ke sdělení účelu podané žádosti). V případě, kdy se právo na informace dostane do konfliktu s jiným základním právem, v dané situaci s právem na ochranu osobních údajů, stává se zájem žadatele na poskytnutí informace jedním z určujících hledisek pro upřednostnění jednoho z konkurujících si práv. [...] Bylo plně na žalobci, aby spontánně uvedl důvod, pro který žádá poskytnout informaci, a to nikoliv kvůli projednatelnosti podané žádosti (tedy za účelem vyhnout se následkům v podobě odložení žádosti), nýbrž s cílem umožnit provedení testu proporcionality se zapojením subjektivní motivace žalobce.*“ (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2019, č.j. 48 A 74/2016-30). Ministerstvo tedy v nyní projednávané věci nemůže zohlednit motivaci žadatele (lze o ní jen spekulovat).
- [26] V této souvislosti lze také doplnit, že právo na informace „*nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvidavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.*“ (viz náleze Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02).
- [27] Za této situace je třeba vyjít z toho, zda je obecně na poskytnutí osobních údajů členů komisí silný veřejný zájem. Ministerstvo dospělo k tomu, že nikoliv. Členové komisí se sice spolupodíleli na hodnocení dotačních žádostí, avšak o jednotlivých žádostech rozhodovalo vždy ministerstvo. Z hlediska kontroly nakládání s veřejnými prostředky je pak podstatné, v jaké výši a z jakých důvodů byly určité subjekty ze strany ministerstva podpořeny dotací, k tomu však není (ani v kontextu

nálezu uvedeného v předchozím odstavci) nezbytně nutné, aby veřejnost znala veškeré související informace. Podle ministerstva je třeba jména a příjmení členů komisí (osobní údaje) chránit, jelikož členové komisí byli vybráni jako nezávislé a odborně způsobilé osoby, které jsou v komisích i opakovaně. V případě poskytnutí jejich jmen a příjmení dojde k odhalení jejich identity a hrozí, že na ně bude vyvíjen nátlak, což s sebou nese i riziko vměšování do jejich osobního a soukromého života. Tato obava plyne z toho, že závěry komisí sice nejsou pro ministerstvo formálně právně závazné, nicméně zároveň nejsou bezvýznamné. Na dotace v předmětných dotačních programech jsou každoročně vyčleněny významné finanční prostředky ze státního rozpočtu a zahrnutí komisí do procesu hodnocení má za cíl přispět k jeho racionalizaci. Výše prostředků, které ministerstvo rozděljuje v jednotlivých dotačních programech, zvyšuje obavu, že by mohlo v případě poskytnutí požadovaných informací dojít dokonce až k vydírání či šikaně členů komisí. V důsledku by mohlo zároveň dojít k ochromení celého procesu hodnocení (budoucích) dotačních žádostí a nebylo by pravděpodobně možné najít dostatek jiných nezávislých odborníků, kteří by se mohli a byli ochotni členy komisí stát.

- [28] S ohledem na to ministerstvo uzavírá, že nevyšly najevo žádné skutečnosti, pro které by bylo nutné upřednostnit právo žadatele na informace. Naopak s ohledem na zájem na ochraně osobních údajů a soukromí členů komisí (a na zájem na zachování nestrannosti a nezávislosti hodnocení dotačních žádostí) musí v daném případě právo žadatele na informace ustoupit.
- [29] S ohledem na výše uvedené ministerstvo žádost žadatele v bodě 2) dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) InfZ a v bodě 4) dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a odst. 1 InfZ odmítá.
- [30] Ve zbytku bude žádost žadatele vyřízena přípisem č. j. MSMT – 26077/2020 – 5.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 16 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. b) InfZ podat rozklad do 15 dnů ode dne jeho oznámení (§ 83 odst. 1 správního řádu). Rozklad se podává ministrovi školství, mládeže a tělovýchovy prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, odboru právního a správního, Karmelitská 5, 118 12 Praha 1 – Malá Strana.

Mgr. Martina Postupová

ředitelka odboru právního a správního

Rozdělovník

- 1) Žadatel: Kverulant. org o. p. s., sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10;
- 2) Spis sp. zn. MSMT – 26077/2020.

Vypraveno dne: 29. 7. 2020